

“Peter Mead bu temel doktrini sıcak, açık, zengin ve okunabilir bir şekilde sunuyor. Dikkatli ve ikna edici bir şekilde, yeniden doğmanın ‘ne’, ‘nasıl’ ve ‘neden’ olduğunu açıklıyor. Kitap erişilebilir ve ilgi çekicidir ve her bölümün sonuna hikâyeler ve düşünme soruları eklenmesi, Müjde gerçeğinin hayatlarımızı nasıl şekillendirebileceğini ve şekillendirmesi gerektiğini düşünmemizi ve hayal etmemizi sağlamaktadır.

Bu güzel ve yararlı kitaptır; yeni imanlılar ya da inancı araştıranlar için harika bir giriş ve bir süredir Hristiyan olanlar için tazeleyici bir teşviktir.”

Ellidh Cook, Çalışan Öğrenci, All Souls Langham Place, Londra

“Bu küçük kitap büyük bir gerçeği aktarıyor: İsa’nın ruhsal olarak ölü insanları bol yaşama diriltmek için geldiği gerçeğini! Peter Mead’in İsa’nın sunduğu yeni doğuşa ilişkin görüşleri hem pastörel açıdan bilgece hem de son derece yararlıdır.”

Philip Miller, Baş Pastör, The Moody Kilisesi, Chicago

“Hristiyan olduğumda ne olduğunu tam olarak kavrayamamıştım. Bu benim fark ettiğimden çok daha büyük bir olaydı; en çılgın hayallerimin bile ötesin-

deydi (ve hâlâ öyle). Peter Mead bize bu büyük macera hakkında mükemmel bir başlangıç kitabı vermiştir. Bu sevimli ve yüreği ısıtan kitap, yeni doğuşun temel gerçeğini bize açıyor. Temeller serisinin geri kalanında olduğu gibi, kısa ve basit, ancak derin ve zevk veren öğretilerle dolu.”

Jonathan Thomas, pastör, yayıncı ve *International Interruptions* kitabının yazarı

“Peter Mead’in Temeller serisine katkıda bulunan Yeni Doğuş kitabını çok yararlı buldum, çünkü Kutsal Ruh’un çalışması merceğinden Kutsal Yazılar’ın büyük hikâyesiyle bizim hikâyemizi bir araya getiriyor. İsa’nın Nikodim’le karşılaşmasını temel alarak, bir Hristiyanın Tanrı’ya dönme teolojisini ve hissettiği deneyimini harika bir şekilde açıklıyor ve baştan sona Ruh’un Spurgeon, Whitefield, C. S. Lewis ve çağdaş kadın ve erkekleri nasıl dönüştürdüğüne dair heyecan verici hikâyeler yer alıyor.”

Rico Tice, Kurucu Ortak, Christianity Explored

Yeni Doğuş

Peter Mead

**K A R A N L I K T A N
İ Ş İ Ğ A Y A Y I N L A R I**

info@karanliktanisiga.com
www.karanliktanisiga.com
www.UnionPublishing.org

Kitap: Yeni Doğuş
Yazar: Peter Mead
Özgün Adı: The New Birth
Çevirmen: Göksel Erdoğan
Çeviri Editörü: Çetin Erdoğan
Düzeltilen: Özge Erdoğan
Tasarım: Aysun Alsancak

ISBN: 978-625-96426-8-0
T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 52351

© 2024 by Peter Mead. All rights reserved. Originally published by Union Publishing. Translated and printed by permission.

Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve izin ile kullanılmıştır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayın, makale tarzında yayınlar içinde bulunan kısa alıntılardan hariç herhangi bir biçimde basılıp çoğaltılması yasaktır. Kitabın metnini kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerinin izni için yayıncıya başvurmalıdır.

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtilmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri'sinden alınmıştır. Eski Antlaşma © 2001, 2009 Kitab-ı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma © 1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Tüm yayın hakları saklıdır ve izin ile kullanılmıştır.

Basım: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92
Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
Ekim 2025

İçindekiler

Giriş 11

1 – Ölüm ve Yaşam Meselesi 15

2 – Kesinlikle Öldük 23

3 – Tanrı'nın Büyük Planı 37

4 – Çarmıh ve Yüreğiniz 47

5 – Yaşam Veren Ruh 57

6 – Babalık Testleri 65

7 – Yeni Bir Yaratılış 73

8 – Şimdi Sonsuz Yaşam 81

Temeller Serisi Önsöz

Çok basit bir şekilde, bu seri Müjde'nin temel, tartışılmaz gerçeklerini tanıtmaktadır.

Peki bunlar nedir? Elçi Pavlus, Romalılara yazdığı mektubun giriş cümlesinde Müjde'den şu şekilde söz eder:

İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlu'stan selam! Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi. (Rom. 1:1-4)

YENİ DOĞUŞ

Pavlus için Müjde Tanrı merkezli bir mesajdır: “Tanrı’nın Müjdesi”dir. Üçlübirlilikçi bir mesajdır: Baba, Oğlu’nu Ruh’un gücünde açıklar. Kutsal Kitap’a dayalı bir mesajdır: “Kutsal Yazılar’da” ilan edilmiştir. Tanrı’nın Oğlu olan Mesih ve O’nun fidiyeyle kurtarma işiyle ilgilidir. Ve Ruh’un yeniden doğduran gücüyle etkin kılınmış bir bildiridir. Başka bir deyişle, Hristiyan Müjdesi Baba, Oğul ve Ruh’la ve Baba, Oğul ve Ruh’un vahiy, kurtuluş ve yeniden doğuş işleriyle ilgili iyi haberdur.¹

Bu gerçeklerin hepsi birbiriyle bağlantılıdır ve birlikte bizim güzel, Kutsal Kitap’a dayalı, Üçlü-birlikçi, Mesih merkezli ve Ruh’tan kaynaklanan iyi haberimizi oluştururlar. Bu seri, okuyuculara bu Müjde’yi tanıttak ve okuyucuları bu Müjde’de tazeleyecektir. Bu seride yer alan on kısa kitap, bu diyagramın iki iç dairesinde gösterildiği gibi Müjde’nin en temel konu alanlarını kapsamaktadır.

Her bir kitap kendi konu alanını ele alacaktır, ancak bu serinin amacı sadece içerik aktarmak değildir. Ne de olsa Müjde sadece bir vahiy değildir. *Kurtaran ve yeniden doğduran* bir vahiydir. Bu nedenle, okudukça yenilenmeniz ve “kutlu Tanrı’nın yüceliğine” (1.Ti. 1:11 – Thomas Cosmades Çevirisi) tapınmanız ve bundan zevk almanız dileğiyle.

Michael Reeves

Seri Editörü

Giriş

Dünyanın her yerinde, İsa'nın takipçileri olmaları aracılığıyla yaşamları dönüşen bireyler bulacaksınız. Bu kişiler, kendilerine verdiği yeni yaşam için Tanrı'yı övmek üzere bir araya gelirler. Herkese sunulan yeni yaşam hakkında başkalarıyla konuşurlar. Bu yeni ruhsal yaşamın içlerinde doğduğu anı *yaşamlarının en önemli anı olarak nitelendirirler.*

Peki ama “yeniden doğmak” ne demektir? Yeni doğuş tam olarak nedir?

İsa'nın yeryüzündeki hizmeti sırasında öğrencisi olan Petrus'a göre, İsa'nın tüm gerçek takipçileri yaşayan bir umuda yeniden doğmuşlardır (bkz. 1.Pe. 1:3). Onlar “Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden [doğmuşlardır]” (23. ayet).

Bu, birkaç soruyu akla getirir. Tanrı'nın Sözü zaten yaşayan bir insana nasıl yaşam ve umut doğurabilir? Bu sadece Hristiyanlık konusunda entelektüel olarak ikna olmanın Kutsal Kitap'taki bir etiketi midir? Bu sadece bir dine katılmanın tanımı mıdır? Gizemli bir deneyim midir?

Birçok kişi İsa'nın kim olduğu ve çarmıhta ölüp dirildiğinde ne yaptığı hakkındaki iyi haberle karşılaştıktan sonra, varlığının derinliklerinde bir dönüşüm yaşar. Bu sadece hüsnükuruntu ya da bir dizi gerçeği kabul etmek değildir. Hatta yeni bir sayfa açmak ya da yeni bir alışkanlığa başlamak da değildir. Bu, kişinin varlığının özünde doğmuş olan tamamen yeni bir yaşamdır.

Kutsal Kitap bunu yeni bir doğuş olarak adlandırır. Yeni değerler, yeni dürtüler ve yeni duygular getirir. Ruhsal kayıtsızlıktan, birdenbire İsa'yı derinden önemsemeyen kişilere dönüşebiliriz. Hatta açıkça düşmanlık duyduğumuz yerleşik bir konumdan, İsa'ya derin bir değer veren konuma bile geçebiliriz, çünkü yeni doğuşta Tanrı bize her şeyden çok İsa'ya değer veren yeni bir yürek verir.

Bu küçük kitapta Tanrı Sözü'nün yeni doğuş hakkında ne söylediğini göreceğiz. Okurken Kut-

GİRİŞ

sal Kitabınızı'ı açık tuttuğunuzdan ve ayetlere bakıp bu ayetleri kendiniz kontrol ettiğinizden emin olun.

Eğer hâlihazırda İsa'nın bir takipçisiyseniz, kurtuluşunuzdan dolayı hem sevinç hem de devam eden mücadelelerinizden dolayı biraz hüsrân hissedebilirsiniz. Bir şeyler değişmiştir ama her şey değil. Bu küçük kitap, Tanrı'nın sizde yaptığı harikalarla sizi heyecanlandırsın; ki bu harikalar, kendi çabalarınızla asla kazanamayacağınız, ama şimdi sizin için her şeyden daha değerli olan bir şeydir.

Eğer henüz İsa'nın bir takipçisi değilseniz, bu küçük kitap Tanrı'nın yüreğinizde ve yaşamınızda ne yapmak istediğini anlamanıza yardımcı olabilir. O'nun sevgisini kazanamazsınız, ama O sizi kendisine dayanmaya ve yaşamının içinizde doğmasını istemeye davet ediyor. O, kendisini tüm yürekleriyle arayanlara karşılık verecektir.

Belki de bir şey sizi engelliyor gibi mi hissediyorsunuz? Hâlâ yanıtlanması gereken sorularınız olabilir. Ya da kendimizi alçaltmamız istendiğinde hepimizin içinde yükselen insan gururu olabilir. Engel ne olursa olsun, lütfen ciddiye alın. Soruları-

nıza yanıt almanız ya da sizi engelleyen gururunuz konusunda dürüst olmanız önemlidir. Ne de olsa bizden sadece dindar olmamız, bir Hristiyan gibi davranmamız ya da sadece belirli sözleri söylememiz istenmiyor (bkz. Mat. 7:21-23; Rom. 10:9).

Nihayetinde, Hristiyan olmak İsa'yı sevmek demektir (bkz. 1.Ko. 16:22). İsa bizim sevgimizi istiyor, boş sözlerimizi değil. Ve bize ihtiyacımız olan yeni ruhsal yaşamı vermek için gereken her şeyi yapmıştır. Kendimizi asla O'na sevdiremeyecek olsak da, "Tanrı ... bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü" (Rom. 5:8).

Yeniden doğduğumuzda, "bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize [dökülür]" (Rom. 5:5). Böylece Tanrı'yı sevebiliriz, çünkü önce O bizi sevmiştir (1.Yu. 4:19). Yeni doğuş bir insanın alabileceği en iyi haberdır! Gelin İsa'yla yakından ve kişisel olarak, yüz yüze karşılaşmış biriyle başlayarak bu görkemli armağanı birlikte keşfedelim.

– 1 –

Ölüm ve Yaşam Meselesi

“Sorumunuz nedir?”

Bu soru, kimin sorduğuna bağlı olarak, bir sıkıntı anlamına gelebilir veya yardıma yol açabilir. Bu soruyu bir tesisatçı ya da doktor sorduğunda, yardım geleceğini biliriz. Ancak sokaktaki saldırgan bir sarhoş bu soruyu sorarsa, belki de bir bela yaklaşıyor demektir.

Peki ya bu soruyu bize Tanrı'nın kendisi sorardı? Sorunumuz *nedir*? Bunu biliyor muyuz? Ve eğer biliyorsak, bunu çözebilir miyiz? Ya da Tanrı'nın bizim için bir çözümü var mı?

Sorunumuz nedir?

Hayatın mükemmel olmadığını söylediğimde bana katılacağınızı düşünüyorum. Nereli olursak olalım ya da şu anda nerede olursak olalım, kendi yaşamlarımızda ve başkalarının yaşamlarında acı ve ızdırap görüyoruz. Ve iyi niyetlere sahip olsak bile, bir şeyi hedefleyip başarısız olmanın ne demek olduğunu biliyoruz. Dürüst olursak, her zaman kendi standartlarımızın altında kalma eğilimindeyizdir.

Sorunumuz nedir? Eğer sorunumuz suçlu olmamızsa, o zaman bağışlanmaya ihtiyacımız vardır. Eğer Tanrı'dan ayrılmışsak, o zaman barışmaya ihtiyacımız vardır. Eğer mahkûm edilmişsek, o zaman aklanmaya ihtiyacımız vardır. Eğer sorunumuz cehaletse, o zaman bilgiye ihtiyacımız vardır. Yorgunsak, sorunun cevabı daha fazla güçtür.

Peki ya sorunumuz suçluluktan, Tanrı'dan ayrı düşmekten, yasal mahkûmiyetten, cehaletten ve yorgunluktan daha önemli, daha ağırsa? Ya en acil sorunumuz ruhsal olarak ölü olmamızsa? Tanrı'nın *bunun* için bir çözümü var mı?

Yuhanna Müjdesi'nin üçüncü bölümünde, İsa'nın Nikodim'le bir konuşma yaptığını okuruz. Bu Yahudi önder o kadar eğitimliydi ki, "İsrail'in öğretmeni" (10. ayet) olarak adlandırılıyordu ve önemli bir etkiye sahip olan yönetim kurulunun bir üyesiydi. Ferisiler olarak bilinen dindar bir Yahudi grubuna mensuptu, bu nedenle etrafındakiler için dinî açıdan etki sahibi birisiydi. İnsanların gözünde Nikodim diğerlerinden daha çok şey biliyor ve daha iyi bir yaşam sergiliyor gibi görünüyordu. En üst düzeyde bir etkiye sahipti ve dinî açıdan sizden, benden ya da herhangi birimizin tanıştığı herhangi birinden daha etkileyici olabilirdi!

Yine de İsa etkilenmemişti. Nikodim, Tanrı hakkında konuşmak istiyordu ama konu beklenmedik bir yöne saptı. İsa "yukarıdan" ya da "yeni-den doğmaktan" bahsetmeye başladı (3. ayet); bu ifade her iki şekilde de anlaşılabilirdi. Bu ikinci doğuş olmadan hiç kimsenin "Tanrı'nın [Krallığı'na] giremeyeceğini" söyledi.

İsa, Nikodim'e sanki daha çok şey bilmesi ya da daha iyi davranması gerekiyormuş gibi davranmadı. Hem de hiç. Ona sanki tartışmak istediği konuda *hayatta* bile değilmiş gibi davrandı. Ya da başka

bir deyişle, İsa Nikodim'e ruhsal düzeyde ölüymüş gibi davrandı; ki aslında öyleydi.

Nikodim şaşkıındı.

Başka bir doğum mu?

İsa yeniden doğmaktan söz ettiğinde, ikinci bir fiziksel doğumdan bahsetmiyordu. Bunun yerine, yukarıdan olan ruhsal bir doğumdan söz ediyordu. İsa, Tanrı'nın Ruhu'nun yürekteki varlığının, mahallenizdeki rüzgârın varlığına benzediğini açıkladı; rüzgârı somut bir şekilde göremezsiniz, ama rüzgârın esişi nedeniyle etrafta hareket eden şeyleri görebilirsiniz. Ve Yuhanna 2:25'te gördüğümüz gibi, İsa içimizde neler olduğunu tam olarak bilir. Nikodim'in içinde Kutsal Ruh'un yaşamı yoktu. Tanrı için çarpan bir yürek yoktu. İçinde kıpırdayan Tanrı'nın Ruhu yoktu. Hiçbir şey yoktu... O ölüydü.

Bu yüzden Nikodim'in yeni bir doğuşa ihtiyacı vardı. Ve eğer onun – yani dinî açıdan en etkileyici insan– için durum buysa, o zaman kesinlikle sizin ve benim de bu yeni doğuşa ihtiyacımız vardır. Ne kadar eğitilmiş, başarılı, varlıklı, etki sahibi ya da

saygın olursak olalım, bunların hiçbiri Tanrı'nın gözünde bir şey ifade etmez.

İşte burada hem en kötü haberi hem de en iyi haberi keşfediyoruz.

Kötü haber, iyi haber

Kötü haber şu ki, her insan kendisi için asla elde edemeyeceği bir şeye ihtiyaç duyar. Milyonlarca yıl geçse de, milyonlarca seviye ilerlesek bile elde edemeyiz. Milyonlarca iyi işle ya da bencil olmayan davranışlarla bile elde edemeyiz. Ama işte burada iyi haber devreye girmektedir: Tanrı dünyayı seviyor ve o yaşamın Tanrısı'dır. Kendimiz için kazanamayacağımız şeyleri bize vermeye isteklidir (ve bunu yapabilir). Kutsal Kitap'ın en ünlü ayetlerinden birinin bildirdiği gibi, "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun" (Yu. 3:16).

Bir düşünün: Tanrı'nın harika sevgisi, biricik Oğlu'nu bize ihtiyacımız olan şeyi sağlamak üzere bir kurtarma görevi için bu dünyaya göndermesine neden oldu. Sorunumuz nedir? Kendi başımıza

bırakıldığımızda ruhsal olarak ölüyüz. Tanrı'nın bir çözümü var mı? Kesinlikle var! Çözüm İsa'da saklıdır. Ve İsa'nın olduğu ve yaptığı her şey nedeniyle, Tanrı'nın konuştuğu ve yaşamın içimizden dolup taşıdığı bir an vardır.

Ancak daha da ilerlemeden önce, günahımızın öyküsüne ve tüm sorunlarımızın nasıl başladığına geri dönmemiz gerekir. Ölüm dünyamıza nasıl ve neden geldi?

“İsa'ya ihtiyacım var”

Ben (Hannah) çok asi ve dik başlı bir çocuktum; ne istediğimi çok iyi biliyordum ve ailemin ya da başka birinin bana ne yapacağını söylemesine ihtiyaç duymuyordum.

Zira neredeyse altı yaşında olduğum bir günü çok net hatırlıyorum. Annemle gürültülü bir tartışma yaşamıştık ve annem davranışlarım hakkında düşünmem için bana sessizlik cezası vermişti. Bir sandalyeye oturduğumu ve aniden bir şeylerin gerçekten yanlış olduğu ve değişmesi gerektiği hissine kapıldığımı hatırlıyorum.

Şimdi geriye dönüp baktığımda, bunun Kutsal Ruh'un beni ikna etmesi olduğunu biliyorum. Gidip annemi buldum ve ağzımdan çıkan ilk kelimeler şunlar oldu: "Anne, İsa'ya ihtiyacım var." Bana Müjde'yi basit ve net bir şekilde açıkladı ve sonra dua ettim, günahımdan tövbe ettim ve Mesih'e olan ihtiyacımı kabul ettim. Bu, İsa'nın kim olduğunu sadece kilisede ya da evde duyduğum hikâyelerden bilmekten farklıydı. Bu gerçek ve ani bir yürek değişimi idi.

Hristiyan yaşamım Mesih'te sürekli bir dönüşüm ve yenilenme yolculuğudur. Tanrı'nın yıllar boyunca eski günahkâr doğamı nasıl yavaş yavaş yonttuğunu, onun yerine Tanrı'ya ve Sözü'ne yönelik arzular koyduğunu gördüm. Mükemmel bir Hristiyan değilim, ama en derin özlemim Mesih'i tanımak, en çok O'nu arzulamak ve tamamen O'nun iyi ve lütufkâr iradesine göre yaşamaktır.

Hannah yirmili yaşlarında yeni evlenmiş bir üniversite mezunu.

DÜŞÜNÜN veya TARTIŞIN

1. Eğer on kişiden “Sorunumuz nedir?” sorusuna yanıt vermesini isteseydiniz, sizce ne derlerdi? Kutsal Kitap sorunumuzu nasıl tanımlamaktadır?
2. Yuhanna 3:1-21’i okuyun. Nikodim neden İsa’yla Tanrı’nın Krallığı hakkında konuşmaya yetkili olduğunu düşündü? İsa ona öğretmeye başladığında ne keşfetti?
3. Ruhsal olarak ölü olsak bile, Tanrı bize yeni bir yaşam vermeye muktedir ve isteklidir. Hristiyanlığı bilmeyen bir arkadaşınıza ya da iş arkadaşınıza İsa hakkındaki iyi haberi nasıl açıklardınız?

Kesinlikle Öldük

Sorunlarımızı olduğundan küçük gösterme eğilimindeyiz. Tamirci bize tamirinin binlerce liraya mal olacağını açıkça söylediğinde, “Arabada birkaç sorun var” deriz. Her şey ters gittiğinde, “Biraz zor bir gün geçirdim” deriz. Aynı şekilde, Kutsal Kitap sorunumuza çok daha ciddi bir teşhis koyduğu hâlde, bazen “yaşamam gereken hayatı tam olarak yaşamıyorum” diye düşünürüz.

Hasta mıyız? Daha düşük performans mı sergiliyoruz? Yetersiz mi kalıyoruz? Yoksa ölü müyüz?

Nikodim’i hatırlıyor musunuz? Kutsal Yazılar’ı iyi biliyordu. Yuhanna 3’te kaydedildiği gibi, İsa onunla sudan ve Ruh’tan doğmak, gökten inmiş olan biri ve çölde havaya kaldırılan yılan hakkında konuştuğunda, bu onu Hezekiel (36:25-27), Ya-

sa'nın Tekrarı (30:11-14) ve Çölde Sayım'ın (21:6-9) Eski Antlaşma dilini hatırlamaya sevk etmiş olmalıydı. Ancak tüm bu konuşmanın temelinde, Yaratılış 3'te Aden Bahçesi'nde yılan tarafından yapılan açıklama yatıyordu: "Kesinlikle ölmezsiniz" (4. ayet).

Gerçekten de Yaratılış'ın üçüncü bölümü, dünyada ve biz insanlarda neyin yanlış olduğunu anlamak için kesinlikle çok önemlidir. Şimdi daha yakından bakalım.

Yaratılış 1-2'de Tanrı'nın insanları, ışığı ve karanlığı, karayı ve denizi, hayvanları ve bitkileri yarattığını öğreniriz. Tanrı üstelik Adem'e özel bir buyruk verdi: "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin ... Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölersün." (Yar. 2:16-17).

Tanrı, Adem'e yasak meyveyi yediği "gün" öleceğini söylemiştir. Yine de Yaratılış bize onun ve karısı Havva'nın o andan sonra uzun yıllar yaşadıklarını söyler. Peki, ne şekilde öldüler?

Evet, fiziksel olarak ölmeye başladılar; bizim bedenlerimiz de her gün bize saatimizin işlediğini hatırlatır. Bununla kalmadı; o gün ruhsal olarak

öldüler. Meyveye kandıklarında Tanrı'nın Ruhu'na ilişkin deneyimleri tamamen değişti. Artık suçluydular, yürekleri Tanrı'ya karşı ölmüştü ve artık Tanrı'nın Ruhu'na gereken yanıt vermiyorlardı.

Bu, tüm zamanlar boyunca hepimiz için sonuçları olan gelmiş geçmiş en büyük faciaydı. Yine de Adem ve Havva'nın "öldüğü" o andan başlayarak, Kutsal Kitap bizi Tanrı'nın değerli suret taşıyıcılarını kurtarmak ve yeniden doğuş sağlamak için neler yapacağını keşfetme yolculuğuna çıkarır.

Şimdilik Adem ve Havva'nın ölümünün üç sonucuna odaklanalım. Bunlar aynı zamanda bugün ruhsal olarak ölü olan kişilerin özellikleridir.

Suçluluk ve utanç

Zamanı ileri saralım. Davut komşusunun karısı Bat-Şeva'yı almış ve sonra kadının kocasının savaş meydanında ölümünü düzenleyerek zinasını örtbas etmeye çalışmıştı. Mezmur 51'in başında Davut Tanrı'ya şöyle yalvarır: "Sil isyanlarımı Tümümüyle yıka beni suçumdan, arıt beni günahımdan" (1-2. ayetler). Korkunç suçluluğu ve utancıyla yüzleştğinde yüreğinden gelen bir haykırıştır bu.

Günümüze doğru hızlıca ilerleyelim. Gün geçmiyor ki etrafımızda insanlığın suçluluk ve utançını görmeyelim. Bunu başkalarında görürüz, ama alçakgönüllü ve dürüst olursak, kendimizde de görürüz.

Çoğu zaman günahımız kendisini mümkün olan en kötü şekilde göstermez. Günümüzü geçirirken genellikle “küçük” günahlar olarak adlandırabileceğimiz şeyleri biriktiriyor gibi görünürüz. Fırsat çıktığında öfkeli bir düşünceye kapılırız ya da nazıkçe konuşmaktan kaçınırız. Belki de iyi bir şey yaptıktan sonra gururla doluyor ve kendimizi günahları apaçık ortada olan başkalarıyla kıyaslıyoruzdur. Kendimizi eleştirilerden koruruz ama bencilliğimiz binlerce küçük yolla kendini belli eder.

Gerçeklerden ne kadar saklanmaya çalışsak da hepimiz günahkâriz. Bu da suçluluk ve utanç yükü taşıdığımız anlamına gelir.

Cansız gibi sert yürekler

Davut günahı için yas tutarken, içinde “temiz bir yürek yarat[ması]” için Tanrı’ya yakardı (Mez. 51:10). Suçu varlığının özünü öylesine zedelemişti ki, yeni bir yüreğe ihtiyacı vardı. Günaha düştüklerinde aynı şey Adem ve Havva için de geçerliydi. Günah onların sicilinde sadece bir iz bırakmakla kalmadı, çok daha derinlere indi.

Yılan Havva’ya Tanrı’nın onlardan bir şey sakladığını ima etti: “Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.” (Yar. 3:5). Bu büyük yalan bugün hâlâ kulaklarımıza fısıldanıyor: “Günah işlersen tatmin olursun... Yetki sende olabilir... Tanrı’nın yerini alabilirsin... Hayatına hükmedebilirsin.” Adem ve Havva meyveyi almadan önce gerçek iyiliği zaten biliyorlardı; ne de olsa iyiliğin kendisi olan Kişi onları yaratmıştı. Ama şimdi buna bir de iğrenç kötülük bilgisi eklendi ve yürekleri katılaştı. Cansız bir yürek kadar katı.

Biz insanlar Tanrı’yı sevmek ve başkalarını sevmek için yaratıldık, ama bunun yerine “kendilerini

seven... iyilik düşmanı... Tanrı'dan çok eğlenceyi seven" kişiler olduk (2.Ti. 3:2-4). Birçok büyük önderin de belirttiği gibi, insan sorununun özü insan yüreğidir. Kutsal Kitap doğal yüreğimizi doğuştan kötü (Yar. 6:5), "her şeyden daha aldatıcı [ve] iyileşmez" (Yer. 17:9), taştan (Hez. 11:19; 36:26) ve "kötülükle dolu" ve "deli" (Vai. 9:3) olarak tanımlar. Teologlar daha sonra insan sorununu "kendi içine kıvrılma" –Yaratıcımız'a bakmak yerine kendi içimize bakma– olarak adlandırmışlardır.

Kutsal Ruh yok

Davut 51. Mezmur'daki ağıtına Tanrı'ya Kutsal Ruh'unu almaması için yalvararak devam eder (11. ayet). O günlerde Tanrı'nın Ruh'u varlığıyla İsrail kralını özel bir şekilde meshediyordu ve Davut da İsrail'in meshedilmiş kralıydı. Selefî Kral Saul'un Tanrı'dan gelen meshedilişini kaybettiğini ve dolayısıyla Ruh'un varlığını kaybettiğini görmüştü (1.Sa.16:13-14).

Biz insanlar doğamız gereği bencilizdir. Günahımızın faciasının farkına varmayız çünkü Tanrı'nın Ruh'u içimizde hiç yaşamamış, bizi yaşam

için güçlendirmemiş ve bizi Tanrı'yla birleştirmemiştir. Nikodim gibi, ne kadar dindar ya da saygın olursak olalım, Tanrı'nın Ruh'u'nun içimizdeki yaşamını asla doğal olarak üretmez ya da deneyimleyemeyiz.

Bir adamı, bir anlaşmazlık sırasında karısına kaba bir söz söylemeye iten nedir? Bir başkası önünü kestiğinde, bir sürücünün öfkesinin tepesine çıkmasına neden olan nedir? Tekrar tekrar suç işleyen bir suçlunun içinde neler olmaktadır?

Günah, insanların tüm seçenekleri dikkatle değerlendirdikten sonra verdikleri bir karar değildir; bu, derinlerden kaynaklanıyor gibi görünmektedir. Belki de sorun gördüğümüz kadar ciddidir: doğal olarak, biz insanlar hepimiz suçluyuz, Tanrı'ya karşı taştan yüreklere sahibiz, tümüyle kendimizi seviyoruz ve yaşamlarımızda Kutsal Ruh'un etkisinden yoksunuz.

Pavlus Efeslilere yazdığı mektubun ikinci bölümünde, insanın kurtuluştan önceki iç karartan durumunu anlatır. İnsanlar, isyankâr bir dünyada yaşamı niteleyen "suçlardan ve günahlardan ötürü ölü"dür. Bedenimiz, yüreğimiz ya da zihnimiz her türlü tutku ve arzu tarafından yönlendirilirken,

Tanrı'ya karşı hiçbir sıcaklık duymayız. Örneğin, insanlar spor, eğlence ya da kariyerleri konusunda tutkulu olabilirler, ancak Tanrı'nın işlerine karşı tamamen kayıtsızdırlar.

Pavlus'un sözleri şöyledir:

Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz. Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümlanlığın egemenine, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız. 3 Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık. (Ef. 2:1-3)

Ama Tanrı...

Ama burada durmamalıyız! Pavlus Efeslilerin – geçmişte– “ölü” olduklarını söyler. Bu, ölü olanlar için bile umut olması gerektiği anlamına gelir. Yine de umudumuz asla kendimizde değildir, çünkü ruhsal yaşama kendi çabamızla ulaşamayız. Umut yalnızca ve yalnızca Tanrı'da bulunur, çünkü

O'nun bol merhameti ve sevgisi vardır: "Ama ... Tanrı ... bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz" (Ef. 2:4-5).

Ancak bu iyi haber gerçekten de ruhsal olarak ölü olma sorunumuzu çözmeye yetecek kadar dönüştürücü müdür? Adem ile Havva'nın günaha düşüşünün üç sonucunu bugün hala yaşıyoruz: Tüm suçlarımız için bağışlanmaya ihtiyacımız var. Tanrı için diri olan yepyeni bir yüreğe ihtiyacımız var. Bizi Mesih'le birleştirmesi için Tanrı'nın Ruhunun gelip içimizde yaşamasına ihtiyacımız vardır.

İyi haber şu ki, bu iyi haber yeterince iyi olmaktan çok daha fazlasıdır! Bir sonraki bölümde Tanrı'nın insanlığın büyük sorununu nasıl çözeceğini vaat ettiğini göreceğiz. Tanrı'nın gerçekten harika bir planı vardı; hatta bu, gelmiş geçmiş en harika plandı. Ama bunu bize bir anda açıklamadı.

“Bu doğru!”

Ben (Jo) küçük yaşlardan itibaren genç olsun yaşlı olsun hep erkeklerin onayını aradım ve ne yazık ki bu durum ergenlik dönemimin sonlarında, yirmili yaşlarımda ve otuzlu yaşlarımda kim olduğumun büyük bir kısmını oluşturdu. Bedenime ve yüreğime karşı sorumsuz davrandım. İnsanları hayal kırıklığına uğrattım, öz-bilincimi örtbas etmek için çok fazla içtim ve diğer insanların duygularına çok az saygı gösterdim. Geriye dönüp baktığımda aldığım risklerden utanıyorum.

Sonra Liz’le tanıştım. O cömert, bağışlayıcı, nazık ve sevgi dolu biriydi. Ama onun bir Hristiyan olduğunu öğrendiğimde ilk düşüncem “Olamaz!” oldu.

Hristiyanlığın asla ilgileneyeğim bir şey olmadığını biliyordum. Benim önyargım Hristiyanlığın biraz sıkıcı olduğu, ama daha da ötesi, yanlış olduğu, yani Hristiyanların hayal görüyor olması gerektiği yönündeydi. İsa’nın

ölmediği gibi fikirleri, gerçekte araştırmadan duyduğum şeyleri, savunma eğilimindeydim. Kendimden emin bir şekilde “Kanıt yok!” derdim. Ama aslında hiç kanıt aramamıştım.

Sonunda, Hristiyanlığı tanıtan bir kilise kursuna katıldım. Çok ilgi çekiciydi ve soru sormak için güvenli bir yerde olmak hoşuma gidiyordu. Bir hafta, Kutsal Kitap’ta yazılanların gerçekten doğru olduğunu gösteren tarihsel kanıtlar hakkında konuştular. Çok etkilendim. İsa’nın yaşamı, ölümü ve dirilişiyle ilgili herhangi bir kanıt olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu. Makaleler, YouTube videoları, kitaplar, podcastler üzerinde zaman harcamaya başladım ve kendi sonucuma vardım; bu doğru!

Bana olanları görmezden gelemedim, bu yüzden kurs önderini aradım. Ona bir sonraki adımı atmaya hazır olduğumu söyledim ve o da bana onunla dua etmek isteyip istemediğimi sordu. İsa ile konuştum ve O’na yaptığım her şey için üzgün olduğumu ve O’nu

takip etmeye ve “Hristiyan olmaya” hazır olduğumu söyledim. Sonrasında olanları tarif etmek zor ama bu benim imanımın dönüm noktası oldu. Çamaşır odamda durup ilk kez af dilerken başıma gelenleri hiçbir şey unutturamaz. Çok etkilendim. İçimde çok fazla sevgi ve sevinç birikmeye başladığını hissettim; çok fazla gözyaşı döktüm ve bunu durduramadım.

Sonraki birkaç hafta boyunca sürekli dua ettim, yanlış yaptığım belirli şeyler için af diledim, beni aşağı çeken ve hayatımı mahveden günahtan giderek daha fazla özgürleştiğimi hissettim.

Jo kırklı yaşlarında bir eş ve annedir.

DÜŞÜNÜN veya TARTIŞIN

1. Yaratılış 3 Kutsal Kitap'ta neden bu kadar önemli bir bölümdür? Gerçekte kim olduğumuzu daha iyi anlamamıza nasıl yardımcı olmaktadır?
2. Bu bölümde insanlığın günaha düşüşünün hangi üç sonucunu ele aldık? Tanrı'ya güvenmeyenlerin yaşamlarında bu sonuçların bazı kanıtları nelerdir?
3. Bu üç sorunla uğraşırken bel bağlama eğiliminde olduğumuz bazı tipik sahte umut kaynakları nelerdir? Bunun yerine hakiki umudu nerede bulabiliriz?

Tanrı'nın Büyük Planı

A raba tamircileri benim en boş bakışlarımdan bazılarını görmüşlerdir. Bir şey çalışmadığı için arabamı servise götürürüm. Motorda bir şeyler yaparlar ve sonra ne yaptıklarını dikkatlice açıklarlar. Ya anlamış gibi yaparım ya da boş boş bakarım. Sonra faturayı ödeyip giderim. Araba artık normal çalışıyorsa, bu benim için yeterince iyidir.

Ancak bazen gerçekten neyin değiştiğini merak ederim. Bir şeyler değişmiştir ama bunu açıklayamam. Genellikle haberim yoktur.

Yeni Hristiyanlar genellikle böyle hissederler. Bir şeyler değişmiştir ama bunu açıklayamazlar. Belki de Müjde'nin yasal terimlerle sunulduğunu duymuşlardır, bu yüzden artık Tanrı'nın kayıtlar-

rında suçsuz sayıldıklarını biliyorlardır. Belki de Müjde'nin sonsuzluğa odaklanarak sunulduğunu dinlemişlerdir. Eğer öyleyse, ölümden sonra cennete gittiklerinde her şeyin değişeceğini biliyorlardır. Ancak ne yasal ne de gelecekteki değişim, içlerinde bir şeylerin zaten değişmiş olduğu duygusunu açıklayamaz.

Geçen bölümde gördüğümüz gibi, insanın sorunu suç ve utancımızla, Tanrı'ya karşı yüreklerimizin ölü olmasıyla ve içimizde Kutsal Ruh'un bulunmamasıyla ilgilidir. Tanrı buna karşılık olarak ne yaptı ve biz O'nun büyük planını nasıl daha iyi anlayabiliriz?

Tanrı'nın büyük planı: yeni antlaşma

Eski Antlaşma'da Tanrı'nın halkı büyük günah sorununa bir çözüm beklerken, Tanrı bir vaatte bulundu. Tanrı, ileride, ruhsal olarak ölü günahkârların kendisiyle canlı ve sevgi dolu bir ilişkiden zevk almalarını mümkün kılacağı bir zamanı dört gözle bekliyordu: “İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor” diyor RAB” (Yer. 31:31).

Bu yeni antlaşma vaadi neleri içeriyor olabilir?

Yasamı içlerine yerleştirecek, yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak ... küçük büyük hepsi tanıyacak beni ... Çünkü suçlarını bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım. (Yer. 31:33-34)

Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinizden ve putlarınızdan arındıracağım. Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim. Ruhumu içinize koyacağım; kurallarımı izlemenizi, buyruklarıma uyup onları uygulamanızı sağlayacağım. (Hez. 36:25-27)

Tanrı, insanların kendisiyle yeniden ilişki kurabilmeleri için bir yol sağlamayı planladı. O'nun planı, geçen bölümde ortaya çıkardığımız sorunları ele alıyordu. Günahları bağışlayacağına, bize Kutsal Ruh'unu vereceğine ve halkının içine yeni, canlı, yanıt veren yürekler yerleştireceğine söz ver-

di. Hoşea 2:14-23 gibi bölümlerde ya da Yeşaya'nın muhteşem son bölümü olan 40-66. bölümlerde bu konuda daha çok şey okuruz. Ama şimdilik Yeni Antlaşma'ya dönelim ve yeni doğuşta deneyimlenen bu büyük planın ayrıntılarını görelim.

Günahlarımız bağışlandı

Pavlus, Romalılar kitabını yazarken günahların bağışlanmasından övgüyle bahsediyordu. Dördüncü bölümde, bu bereketten duyduğu büyük sevinç, daha önce gördüğümüz gibi, Bat-Şeva'yla olan ilişkisi ve kadının kocasını öldürmesi nedeniyle günahın yıkıcı sonuçlarını çok iyi bilen Kral Davut tarafından yazılmış bir başka mezmur olan Mezmur 32'den alıntı yapmasına yol açmıştır. Ancak Kral Davut da Tanrı tarafından bağışlanmanın getirdiği harikuladeliği biliyordu:

Ne mutlu suçları bağışlanmış, günahları örtülmüş olanlara! Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu! (Rom. 4:7-8; bkz. Mez. 32:1-2)

Tanrı tarafından aklanmak, günahlarımızın bağışlanmakla kalmayıp bir daha günahlarımızın hatırlanmamasını içermesi yönünden harika bir ayrıcalıktır. Pavlus bunun Tanrı'nın bir armağanı olduğunu, kazanabileceğimiz bir şey olmadığını açıkça belirtmiştir (Rom. 4:4-5). Hiçbir Hristiyan'ın bu armağanın harikuladeliğini tam olarak kavrayamayacağını söylemek yanlış olmaz.

Ama dahası da var.

Tanrı'nın Kutsal Ruhu içimizde

Romalılar'ın ilerleyen bölümlerinde Pavlus çevremizdeki yaratılışın, bozulmuşluğun baskısı altında nasıl inlediğini ve bizim de ölmekte olan bedenlerimizde nasıl inlediğimizi anlatır:

Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz. Yalnız yaratılış değil, biz de –evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de– evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz. Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. (Rom. 8:22-24)

Bu inilti umutsuzluk değil, aksine umut doludur. Neden mi? Çünkü “Ruh’un turfandasını” çoktan aldık. Bir şeyler çoktan değişmiştir ve bu da bize Tanrı’nın vaatlerinin geri kalanının da bir gün gerçekleşeceğine dair umut verir.

Eski İsraililer hasatlarının ilk ürünlerini Tanrı’ya sunu olarak getirdiklerinde, daha fazlasının –yani yaşamaları için daha fazlasının ve Tanrı’ya vermeleri için daha fazlasının– geleceğine olan güvenlerini ilan ediyorlardı. İlk ürünler gelecekteki bereketin bir tür garantisi olarak tanımlanabilir.

Peki, Hristiyanlar şu anda, gelecekte daha fazla bereketin garantisi olacak neye sahipler? İçimizde yaşayan Tanrı’nın vaat ettiği Ruhu’na sahibiz (Gal. 3:14; Ef. 1:13-14).

Yeni bir yürek

“Yeni bir yüreğe” sahip olmak tam olarak ne anlama gelir?

Kutsal Kitap yürekten söz ederken, en derin değerlerimizden ve yanıtlarımızdan söz eder. İnsanlığın günaha düşüşünden bu yana kendimizi akılcı, bağımsız, kendi kendini motive eden birey-

ler olarak düşünme eğilimindeyiz. Ancak gerçek şu ki, aklın, iradenin ve duyguların her karar için mücadele ettiği bir iç komiteye sahip değiliz. Hayır, içsel olarak bir diktatörlük gibi çalışırız. Aklımız ve irademiz kendilerine söyleneni yapar. Değerlerimizi dikte eden ve her durumda sonucu belirleyen şey ise yüreğimizdeki duygulardır. Tanrı bize yeni bir yürek vermeden önce, duygularımız dışı, Tanrı'ya doğru değil, içe, benliğe doğru yönelmiş durumdadır. Bir insanın Tanrı'yı gerçekten sevmesi için bir mucize gerekir. Aslında bu, Tanrı'nın yeni antlaşmada vaat ettiği yeni yüreğin verilmesini gerektirir ve bu da Mesih'e ve O'nun bizim için yaptıklarına yanıt vermemizle gerçekleşir. Giriş bölümünde de belirttiğimiz gibi, "Seviyoruz çünkü önce [Tanrı] bizi sevdi" (1.Yu. 4:19).

Tanrı'nın büyük planı her zaman suçumuza, Kutsal Ruh'a olan ihtiyacımıza ve ölü yüreklerimizde hitap etmek olmuştur. Ve dahası, bu büyük plan her zaman tek bir kişide, İsa'da, günahları bağışlayan, Ruh veren, yürekleri kazanan Kurtarıcımız'da toplanmıştır.

Şimdi O'na dönüyoruz.

“Hayatım sonsuza dek değişti”

Aaban Usman (takma bir isim) dindar bir Müslüman'dı. 2009 yılında, memleketi Kenya'da bir kamyonetin etrafında toplanmış bir kalabalığa rastladı. Kendi sözleriyle olanları şöyle aktarıyor:

“Neler olup bittiğini duyacak ve görecekt kadar yaklaştığımda, bir Hristiyan Müjde hizmetkârının vaaz verişini dinledim. Belli ki o da benim gibi bir Kenyalıydı ve buraya Batı dünyasından gelmiş biri değildi. Şüpheliydim ve mesafemi korudum ama söylediklerini dinledim.

Adam vaazını bitirdikten sonra, kendimi ona yaklaşmak zorunda hissettim. ... Benimle Müjde'yi paylaştı ve o anda her şey farklı hissettirdi. ... Kutsal Ruh yüreğimi değiştirdi ve yaşamımı İsa'ya adadım. Müjde hizmetkârı bana olanları aileme anlatmamı söyledi ve ben de babamın hoşuna gitmeyeceğini bildiğim hâlde istediği şeyi yaptım. Tabii ki babam benim bu davranışımı İslam'ı terk etmek ve

onlara karşı bir ihanet olarak gördü. ... Ölmemi istedi. ...

Müjde kitaplarında İsa kalabalığa, kendisini takip etmek isteyen herkesin çarmıhı yüklenmek uğruna her şeyi geride bırakmaya hazır olması gerektiğini söyler (Lu. 14:26-27). Hristiyan olduğumdan beri, öğrenciliğin bedelini hesaplamak için pek çok fırsatım oldu. ... Yine de, en kötü acıları bile düşündüğümde –katlandığım tüm tokatları, yumrukları ve tekmeleri– hâlâ hepsini “sevinçle karşılıyorum” (Yak. 1:2). Mesih uğruna ve kör olan Müslüman kardeşlerime ulaşmak için her şeyden seve seve vazgeçerim.”¹

DÜŞÜNÜN veya TARTIŞIN

1. Tanrı yeni antlaşma aracılığıyla ne yapmayı planlıyordu?
2. Yeni antlaşmanın hangi özelliği hakkında en az düşünme eğilimindesiniz ve neden?
3. Kutsal Kitap “yürek” sözcüğünü kullandığında ne demek ister?
4. Bu bölümde Müjde’nin getirdiği değişiklikleri takdir etmek ya da açıklamak için neyi yararlı buldunuz?

– 4 –

Çarmıh ve Yüreğiniz

Tanrı günahla sertleşmiş insan yüreklerini dönüştürmek için en tuhaf yolları seçmiş gibi görünmüyor mu?

Bize kendimizi sevmeyi bırakıp O'nu sevmeye başlamamızı buyurmuyor. Biz istesek de istemesek de gelip ruhsal bir kalp nakli yapmaz. Bunun yerine, Oğlu İsa'nın çarmıhtaki ölümü aracılığıyla yüreklerimizi kazanır. Çarmıhta, İsa sadece günahımızın cezasını ödemekle kalmamış, aynı zamanda yüreklerimizi de kazanmıştır.

Fakat İsa'nın korkunç ölümü yüreklerimizi nasıl iyiye doğru değiştirebilir?

Çarmih, yüreklere yaşam verir

Nikodim'in kafasının ne kadar karışık olduğunu hatırlıyor musunuz? İsa'nın kendisine ruhsal olarak ölü olduğunu ve yukarıdan doğması gerektiğini söylediğini duymuştu. Ama böyle bir doğumla gelen bu yeni yaşamı nasıl elde edeceğimizi merak ediyordu (Yu. 3:9).

İsa Nikodim'i İsrail'in çölde geçirdiği yıllara, Çölde Sayım 21:6-9'da anlatılan bir hikâyeye götürdü. Günahları yüzünden, gezgin İsrail ulusu bir engerek yuvasında kamp kurmuştu ve insanlar yılan sokmasından ölüyordu. Bunun üzerine önderleri Musa yardım için Tanrı'ya gitti ve bir çözümle geri döndü: direğe geçirilmiş ve asılı duran tunç bir yılan. Ama kesinlikle biraz daha tıbbi ve bilimsel bir şeye ihtiyaçları vardı, öyle değil mi?

Öyle değil, çünkü işe yaradı! Eğer Tanrı'ya iman eder ve tunç yılanı bakarlarsa, yaşayacaklardı. Tanrı burada, Yaratılış 3:15'te vaat ettiği şeyi resmediyordu; kadının tohumu aracılığıyla yılanla ölümcül bir darbe indiriyor ve kendisine iman edenler için yaşamı mümkün kılıyordu.

Yeni Antlaşma'da İsa, Tanrı'nın yılanı yenmek için kullanacağı kişi olacaktı. Ve çölde verilen resimdeki gibi, kendisine iman edenlerin sonsuz yaşama sahip olması için yukarı kaldırılacaktı (Yu. 3:14-15).

Ve Tanrı'nın çocuğu olan herkes bunu İsa'ya iman ederek yapar: sadece sözlü bir onay ya da daha iyi bir yaşam sürme vaadiyle değil, kendimizi O'na emanet ederek, yaşamlarımızdaki en yüce yetki olarak O'na alçakgönüllülükle boyun eğerek ve O'nu tüm yüreğimizle takip ederek. (Bu konuya 6. bölümde daha ayrıntılı olarak bakacağız.) Yeni doğuş yüreklerimizi kökten değiştirir çünkü İsa'ya her şeyden çok değer vermeye başlarız. Eğer bizim için böyle bir fedakârlıkta bulunduyorsa, buna karşılık bizim de O'nu sevmekten başka bir şey yapamayacağımızı anlarız!

Çarmih, Tanrı'nın yüreğini açığa çıkarır

Yuhanna 8'de Yeruşalim'e geri dönen İsa'yı, kalabalığın etrafını sarmış ve tansiyonun yükselmiş olduğu bir hâlde buluruz. Sonra İsa çarpıcı bir açıklama yapar: "İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdı-

ğınız zaman *benim* O olduğumu ... anlayacaksınız” (Yu. 8:28, vurgu bana ait). İsa’nın bu şekilde “Ben’im” demesi dinleyicileri için çarpıcı olmuştur. Bu onlara Tanrı’nın Musa’ya yaptığı açıklamayı düşündürmüştü: “BEN BEN’İM” (Çık. 3:14). Din bilginleri ve Ferisiler, İsa’nın kendisinden bu şekilde söz etmesine nasıl karşılık verdiler? Küfrettiği için O’nu idam etmek üzere yerden taş alarak (bkz. Yu. 8:58-59).

Dolayısıyla, 28. ayette İsa yukarı kaldırılmasının tam bir açıklığa kavuşma anı olacağını söylüyordu. Bu gerçekleştiğinde, insanlar O’nun kim olduğunu ve neden geldiğini bileceklerdi; Tanrı’nın sevgi dolu yüreğini ortaya çıkarmak için. Yuhanna’nın Müjdesi boyunca, o anın giderek yaklaştığını hissedebiliriz.

Çarmıh, Tanrı için yürekleri kazanır

Yuhanna Müjdesi’nde “yukarı kaldırılma” ifadesinin geçtiği bir sonraki yerde, en eksiksiz açıklamayı alırız. 12. bölümde bazı Greklerin İsa’yla tanışmak istediklerini öğreniriz (20-36. ayetler). İki öğrenci kalabalığın arasından geçerek İsa’ya

bunu iletir. Ama İsa onlara yanıt olarak “saatinin” sonunda geldiğini söyler (23. ayet). Bu yeterince olumlu görünmektedir, ancak daha sonra karmaşık bir yanıt vermeye başlar; çiftçilik, kişisel öncelikler ve hizmet hakkında konuşur.

Nasıl yani? Öğrencilerin ne kadar şaşkın hissetmiş olabileceklerini tahmin edebiliyorum. Peki ya Grekler? Ama sonra cevap gelir. İsa şöyle der: “Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman *bütün insanları* kendime çekeceğim” (32. ayet, vurgu bana ait).

İşte bu! Bugün Palmiye Pazarı*, ama sıkı durun, çünkü İyi Cuma** yaklaşıyor. İsa çarmıha gerildiğinde, Grekler de dahil olmak üzere tüm insanları kendisine çekeceğini söylüyordu. Yuhanna, yukarı kaldırılmanın İsa’nın çarmıha gerilmesiyle ilgili olduğunu da açıklığa kavuşturur. Yukarı kaldırılma, Şeytan’ı yenen, Tanrı’nın yüreğini açığa çıkaran ve sertleşmiş insan yüreklerini kendisine çeken, İsa’nın çarmıhtaki ölümüdür.

* Çevirmen Notu: İsa’nın dirilişinden bir hafta önceki pazar günü.

** Çevirmen Notu: İsa’nın çarmıha gerildiği gün. “Kutsal Cuma” diye de bilinir.

Yüreklerimizin değiştirilmesi ve Tanrı'ya çekilmesi çok önemlidir, çünkü Tanrı bize yeni bir yürek vermeden önce, sürekli olarak katı, bencil ve Tanrı'ya karşı düşmanca davranan bir iç diktatörle yaşarız (bkz. 3. bölüm). Yüreğimizden taşanları konuşuruz (Mat. 12:34); yüreğimizden taşanlar yüzünden günah işleriz (Mar. 7:15). Gerçekten de yüreğimizin uyarılara verdiği tepki kim olduğumuzu belirler.

Yüreklerimizin değiştirilmesi gerekir. Ancak sorun şu: sevdiğimiz şeyi değiştirmeyi kolayca seçemeyiz. Bir yandan gururumuz genellikle bizde temelde yanlış bir şeyler olduğu fikrine direnir ya da sorunu nasıl çözeceğimizi seçerek kontrolümüzde tutmak istememize neden olabilir. Öte yandan, yüreklerimizi değiştirmeyi gerçekten istesek bile, kendimizi geliştirme çabalarımız her zaman başarısız olacaktır. Ve nihayetinde, Tanrı'nın yasasının taleplerini karşılamadaki başarısızlığımız, bizi değiştirmesi için Tanrı'ya alçakgönüllülükle haykırmamıza yol açmalıdır.

Tanrı vergisi yeni bir yüreğe sahip olduğumuzda, büyük vaiz Jonathan Edwards'ın yeni bir içsel "haz"¹ –İsa için yeni bir zevk– olarak tanımladı-

ğı şeyi keşfederiz. Birdenbire O’nu sevdiğimizi ve O’nu hoşnut etmek istediğimizi fark ederiz. Sanki Tanrı bize üzerinde yasasının yazılı olduğu yeni bir yürek vermiştir, öyle ki varlığımızın derinliklerinden O’nu hoşnut etmek isteriz.

İsa, yüreklerimiz kendisine çekilebilsin diye çarmıha gerildi.

Sadece, İsa’nın öldüğü çarmıha geldiğimizde yeni bir yaşam umudu bulabiliriz. Bu olmadan Nikodim gibi oluruz ve suçumuza mahkûm edilmiş ve Tanrı’ya karşı ölü olmamıza rağmen aslında yaşadığımızı varsayarız. Mesih’in çarmıhı olmadan Hristiyanlık olmaz.

Hristiyan mesajının kalbi

Bu nedenle, Hristiyanlığın iyi haberi, çarmıha gerilmiş Mesih’i duyurmamızı gerektirir. Tanrı’nın yasası üzerinde düşünmek, iyi yaşamlar sürmek ya da güzel şeyler düşünmek yeterli değildir. Çarmıha gelmeli ve yeni yaşamımızın armağanının Mesih’in kendi yaşamını teslim etmesinde bulunduğunu keşfetmeliyiz. Teolog Lesslie Newbigin’in ifade ettiği gibi, “Bu armağan ancak Tanrı’nın kendi ya-

şamını dünyanın yaşamı için vermek üzere yeryüzüne inmesiyle mümkün olabilir.”²

İsa öldüğünde, sizin ve benim gibi zavallılar için Tanrı'nın yüreğini açığa çıkardı. Yüreklerimiz dünyamızın dışından gelen bu sevgiyi gördüğünde, iç dünyamızı paramparça edecektir. Bunun da ötesinde, yüreklerimiz çarmıhta sergilenen Tanrı sevgisini gördüğünde, yeni yaşam içimizin derinliklerinde patlayabilir.

İsa gerçekten de gelmiş geçmiş en büyük yürek kazanandır!

Yanlış kilise, doğru mesaj

Şiddetli kar yağışı genç adamın kiliseye gitme girişimini engellemiştir. Kendini başka bir küçük kilisede bulmuştur; burada bir ayakkabıcı vaaz vermek üzere kiliseye gelmişti çünkü vaaz verecek olan kişi sert kış koşullarından dolayı kiliseye gelememiştir. Yanlış hava, yanlış kilise ve yanlış vaizdi. Ancak, doğru mesajdı. Acemice tekrara düşen vaiz, genç adama sefil görüldüğünü ve Mesih'e bakması gerektiğini söyledi.

1850'deki o kış sabahı, Charles Spurgeon'un yüreğini sevinç ve güvence kapladı. "Ben İsa'ya baktım, o da bana baktı; ve sonsuza dek bir olduk. O an sevincim tüm sınırları aştı, tıpkı [daha önce] üzüntümün beni aşırı derecede kedere sürüklediği gibi. Mesih'te tamamen huzura kavuşmuştum, O'nunla tatmin olmuştum ve yüreğim mutluydu; ama Kutsal Yazılar'ı okumaya başlayana ve Tanrı'nın bana verdiği mücevherin değerini daha iyi anlayana kadar bu lütfun sonsuz yaşam olduğunu bilmiyordum."³

DÜŞÜNÜN veya TARTIŞIN

1. Çarmıh neden Hristiyanlığın merkezinde yer alır?
2. İsa çarmıhta günahlarımızla ilgili olarak neyi başardı? Peki ya yüreklerimizle ilgili olarak?
3. Çarmıhtan bahsetmeden Müjde'yi duyurmak mümkün müdür? Neden öyle ya da neden değil?

– 5 –

Yaşam Veren Ruh

Kırık bir kolla hastaneye gittiğinizde, midenizi yatıştıracak bir ilaç almayı beklemezsiniz. Doktorlardan kolunuzu düzeltmelerini ve alçıya almalarını beklersiniz. Çözümün soruna uygun olması gerekir.

Çok daha büyük resme baktığımızda, Tanrı'nın yeni doğuş çözümünün bizim sorunumuza tam olarak uyduğunu görürüz.

Yüreklerimizin nasıl katılaşmış, kendini seven ve Tanrı'ya karşı düşman olduğunu gördük. Ama ruhsal açıdan ölü olmak aynı zamanda içimizde Tanrı'nın Ruhu'ndan yoksun olduğumuz anlamına da gelir. Peki Tanrı'nın yeni doğuş çözümü bu sorunu nasıl ele alır?

Yeni doğuş ve Kutsal Ruh

İsa Nikodim'e, beden bedeni doğururken, sadece Ruh'un ruhu doğurabileceğini söylemiştir (Yu. 3:6-8). Hamile bir anneye "Ne doğuracağını biliyor musun?" diye sordüğümüzde, elbette bunun bir insan olacağını varsayarız ve bu nedenle sadece cinsiyetini merak ederiz. Herkes onun bir labrador ya da kelebek doğurmayacağını bilir! İnsanlar insan doğurur. Doğal olarak. Ama ruhsal yaşamı sadece Kutsal Ruh doğurabilir.

Pavlus, Titus 3:3-7'de yeni doğuşu tanımlar ve Kutsal Ruh'un önemli rolünü açıklar. Bizler doğal olarak "anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden" kişileriz (3. ayet). İnsan varlığı, olduğu gibi görüldüğünde gerçekten de iç karartıcıdır! Ama bekleyin, çünkü Tanrı'nın iyiliği ve sevgi dolu şefkati sahneye çıkmıştır (4. ayet). Kurtarıcımız Tanrı merhameti sayesinde bizi tamamen kurtarmıştır (5. ayet).

Tanrı bizi nasıl kurtarmıştır? "Yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla

üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle" (5-6. ayetler). Sadece yasal konumda bir değişiklik meydana gelmiyor, aynı zamanda içeride de bir değişim yaşanıyor. Yasal değişim aklanmadır: mahkûmiyetimiz Mesih'in doğruluğuyla değiştirilmiştir. İçsel değişim ise yeniden doğmak ya da yeni doğuştur: Kutsal Ruh bize yeni kimliğimizi verir, günahlarımızı temizler ve içimizde yeni bir ruhsal yaşam doğurur.

İçten değişim: Yapmacıklık yok

Hristiyan olmak, kıyafet giydirme oyunundan çok daha iyidir. Ancak bazen, Hristiyan olmayı buna indirgediğimizi hissedebiliriz. Belki de iyi haberin sadece bir kısmını kabul ediyor ve bu sınırlı gerçeğe göre yaşamaya çalışıyoruzdur. Örneğin, günah sicilimizin nasıl temizlendiğini ve isimlerimizin göksel defterde yer aldığını düşünebiliriz. Mesih benzerliği giysilerini giyer ve yeni kimliğimizi yaşamaya çalışırız. Ancak kabul edelim ki, sürekli olarak yapmacık bir karakteri sürdürmeye çalıştığımızda yaşam çok yorucu olur.

Ancak harika haber şudur ki, İsa'ya Kurtarıcımız olarak iman ettiğimizde artık eskisi gibi olmayız. Evet, günah sicilimiz yasal anlamda temizlenir. Ama aynı zamanda taşlaşmış yüreklerimiz Tanrı sevgisiyle çarpmaya başlar ve Tanrı'nın Ruhu içimizde yaşamaya başlar (bkz. 1.Ko. 3:16; Ef. 3:17; 2.Ti. 1:14). Yeni doğuş, yeni yaratıklar hâline geldiğimiz, içten değiştiğimiz anlamına gelir.

Öyleymiş gibi davranmak yerine, Tanrı'nın çocuğu olmanın ne anlama geldiğini keşfedebiliriz, çünkü Tanrı'nın Ruhu artık içimizde yaşamakta ve Tanrı'yla ilişki kurmamıza yardımcı olmaktadır.

İnsanlar doğduklarında, büyüdükçe keşfedecekleri ve keşfettikleri birçok yeni ilişki vardır. Yeni bir Hristiyan doğduğunda da durum böyledir. Birdenbire Tanrı'yla olan yeni ilişkimizi keşfetme potansiyeline sahip oluruz: İsa artık bizim Güveyimiz ve dostumuzdur, Babası artık göksel Babamız'dır ve Kutsal Ruh bu ilişkilere hayat vermek için içimizde yaşamaktadır. Yeni bir Hristiyan'ın ayrıca Tanrı'nın ailesi içinde keşfedeceği yepyeni bir dizi ilişki vardır: kilisede bizi bekleyen kardeşler.

Ben kimim?

Yeni bir bebeğin dışarıdaki yeni yaşamına alışması için zamana ihtiyacı olduğu gibi, yeni bir Hristiyan'ın da yeni ruhsal yaşamına alışması için zamana ihtiyacı olacaktır. Bir kişi yeni doğuşu deneyimlediğinde çok şey olur: günahı bağışlanır, suçluluk duygusu ortadan kalkar, utancı ortadan kalkar ve vicdanı arınır. Bundan da öte, Tanrı'nın Ruhu kişinin içine girer ve yeniden doğanlar artık Kurtarıcıları İsa için sevgiyle çarpan ve göksel Babaları Tanrı'ya haykıran bir yüreğe sahip olurlar. Kutsal Kitap'ı okuyarak, Tanrı'ya dua ederek, güvenilir bir yerel kiliseye katılarak ve daha olgun imanlılar tarafından terbiye edilerek bu gerçekleri tam olarak keşfetmeleri biraz zaman alacaktır.

Bize yeni bir yürek veren ve varlığımızın derinliklerini temizleyen Tanrı'nın kurtarıışı, günahla lekelenmiş ve bencil yaratıklar için görkemli bir armağandır. Eğer yeni bir imanlı iseniz, şu önemli soruyu sormaya devam edin: Şimdi ben kimim? Cevap şudur: siz tamamen yeni bir şeysiniz. Siz yeni bir kişisiniz, yeni bir yaratılışınsınız, bir kutsal-sınız (örneğin bkz. Rom. 1:7; 1.Ko. 1:2; 2.Ko. 1:1).

YENİ DOĞUŞ

Bu ve karşılaştığınız diğer tüm önemli sorular için Kutsal Kitap'tan yanıtlar toplamaya devam edin ve Tanrı'nın size verdiği yaşamda büyüdükçe bu gerçeklerle sevinin.

Unutmayın, önce Tanrı'nın Ruhı tarafından yeniden doğmadıkça bir Hristiyan olarak yaşamak mümkün değildir. Öğrenme ve büyümeye bunun ardından gelir. Mesih'teki yeni kimliğimiz hakkında keşfedilecek çok şey vardır. İyi Tanrımız'ı daha fazla tanıdıkça büyümemiz gereken çok şey vardır. Ve Oğul Tanrı ve Ruh Tanrı sayesinde Baba Tanrı'yı tanıyabiliriz.

“O zaman nasıl da ilahi bir yaşam ışını doğdu”

İskoç pastör ve profesör Henry Scougal 1678'de öldüğünde sadece yirmi sekiz yaşındaydı, ancak yaşamının etkisi devam etti. Hem Jonathan Edwards hem de Charles Wesley, Scougal'ın *İnsanın Ruhunda Tanrı'nın Yaşamı* adlı kitabından derinden etkilenmişlerdir. Wesley 1730'larda George Whitefield'a bir kopyasını verdi. George Whitefield

çok dindar biriydi; haftada iki kez oruç tutuyor, günde birçok kez dua ediyor ve çok sayıda kilise ibadetine katılıyordu. Ancak Scougal'ın kitabını okuyana kadar gerçek Hristiyanlığı hiç tanımamıştı.¹

Whitefield dünyadaki son yılında şöyle demiştir: “Ne zaman Oxford’a gitsem, İsa Mesih’in bana kendini ilk kez gösterdiği ve bana yeni doğuşu bahsettiği yere koşmaktan kendimi alamıyorum... yüreğim nasıl da yükseldi, yüreğim nasıl da ürperdi... [Scougal]’ın şu sözünü okudum: ‘... din hakkında bir şey bilenler, onun Tanrı’nın Oğlu Mesih’le yürekte oluşan yaşamsal bir birlik olduğunu bilirler’; O zaman zavallı ruhuma nasıl da bir tanrısal yaşam ışını doğdu ... o andan beri Tanrı ruhumdaki kutlu işini sürdürüyor.”²

DÜŞÜNÜN veya TARTIŞIN

1. Hristiyanlar olarak yapmacıklık oyunu oynamak zorunda olmamak neden rahatlatıcıdır?
2. Kutsal Ruh, yeniden doğan bir imanlıda, imanlı olmayan birinde yapmadığı neyi yapar?
3. Bu gerçekleri kendi çabasına güvenen biriyle nasıl paylaşırsınız? Şu anki arkadaş ve aile çevrenizde kimler bu gerçekleri duymaktan fayda sağlar?

Babalık Testleri

Evimde sanki iki kategoride çocuk var gibi görünüyor. Üçü birbirine benziyor ve daha çok anneleri Melanie'nin fiziksel özelliklerini paylaşıyor, diğer üçü ise birbirlerine ve benim onların yaşındayken sahip olduğum özelliklere benziyor! Elbette, havaalanları gibi ortamlarda kimliğin yasal olarak kanıtlanması büyük önem taşıyor. Ancak günlük hayatta kimse onların bizim çocuklarımız olduğuna dair yasal bir kanıt istemiyor gibi görünüyor. İnsanlar önce onlara sonra da bize bakıyor ve öylece biliyorlar.

İnsan aileleri söz konusu olduğunda, temelde üç tür babalık testi vardır. Yasal test, resmî statüyü kontrol etmek için kişinin doğum belgesi ve pasaportunun incelenmesini içerir. DNA testi, iki

kişinin fiziksel soy bağıyla akraba olduğunu teyit eder. Ve son olarak “göz testi”, yani bir bebeğin “babasının burnuna” ya da “annesinin gözlerine” sahip olduğuna dair yorumlar vardır.

Ruhsal doğumun gösterdiği şeyler

Peki ya ruhsal doğum? Bunun bir sır olarak kalmasına gerek yoktur. Yeni doğuş, üç ruhsal babalık testini de geçebileceğimiz anlamına gelir.

Yasal test, aklanmamız ve evlat edinilmemizle ilgilidir. “Evraklarımız” cennette, ancak kanıtlar da yaşamlarımızdadır, çünkü Tanrı’nın çocukları olarak konumumuz sadece yasal bir gerçeklikten daha fazlasıdır. Romalılar 8’de oğulluk Ruhü’nün “bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı’nın çocukları olduğumuza tanıklık [ettiğini]” öğreniriz ve böylece yüreklerimizden “Abba! Baba!” sesleniriz (15-16. ayetler). Aynı bölümün ilerleyen kısımlarında Pavlus, Tanrı’nın Ruhü’nün bizi Mesih’in benzerliğine dönüştürmek için nasıl çalıştığını anlatır (29. ayet).

Yuhanna, “Tanrı’nın tohumu onda yaşar” (1.Yu. 3:9) diye yazarken Tanrı’nın Ruhü’nün içimizde yaşadığını anlatır. Bu dil, ruhsal bir DNA testin-

den geçecekmişiz gibi bir anlam ifade eder. Tanrı'nın Ruhü'nün varlığı tüm gerçek Hristiyanlarda ortaya çıkacaktır. Ve O'nun varlığı, yakından izleyen herkesin "göz testinden" geçmesi için giderek daha fazla çalışır.

Yeni bir imanlı zamanla Tanrı'ya daha çok benzemeye başlar çünkü aralarında yasal bir bağdan çok daha fazlası vardır. Tanrı'nın varlığı orada, yeni imanlının içindedir.

Artan bir benzerlik

Tanrı'nın ailesine doğmak gerçekten de Tanrımız'a giderek artan bir benzerlik üretecektir. Pavlus, Ruh'la adım adım yürüyen bir imanlının yaşamında Ruh'un meyvesinin büyüdüğünü anlatır. Tıpkı bir elma ağacının elma üretmesi gibi, bir Hristiyan da doğal olarak Tanrı'nın özellikleri olan sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, yumuşak huyluluk, bağlılık, iyilik ve özdenetim gibi meyveler vermeye başlayacaktır (Gal. 5:22-23).

Kutsal Ruh'un Hristiyanların içindeki varlığı bizi Mesih'le birleştirir. Ruh, Tanrı'nın sevgisini bize iletmekle (Rom. 5:5) ve yüreklerimizin inil-

tilerini Tanrı'ya iletmekle (Rom. 8:26) görevlidir. Mesih'in sözlerini zihinlerimize getirir (Yu. 14:26) ve yaşamlarımızda Mesih'in benzerliğini üretir (Rom. 8:29). Ruh, Mesih'i yüceltmek ve yüreklerimizi Mesih'e yöneltmek istediğinden (Yu. 15:26; 16:14), Hristiyan yaşamını yaşamak Ruh'un içimizdeki işini minnettarlıkla kabul etmemizi gerektirecektir.

Tanrı bize yeni bir yürek verdiğinde, Kutsal Ruh'un alevlendirdiği yepyeni bir dizi sevgi ve tutkuya sahip oluruz. Mesih'i sever ve O'nu hoşnut etmeyi arzularız. Keşke şu an bu yeni yürek tamamen kurtarılmış ve yenilenmiş bir bedene yerleştirilmiş olsaydı, o zaman her şey cennet gibi olurdu. Ama ne yazık ki, yeni yürek hâlâ günahlı bedendir (Rom. 7:13-25). Bu yaşamı sürekli bir gerilim içinde yaşarız: yüreklerimiz Tanrı'nın iyiliğini ve Mesih'in hoşnutluğunu arzular, ama bedenimiz isyan etmeye önceden programlanmıştır.

Peki ne yapabiliriz? En derin arzularımızı sadece bir irade eylemiyle değiştiremeyiz. Ama aynı zamanda Kutsal Kitap bizi "yüreği[m]izi Tanrı'ya ver[meye]" ve kötü etkilerden "yüreği[mizi] koru[maya]" teşvik eder (Yşu 24:23; Özd. 4:23). Ayrıca

dünyadan gelen olumsuz şekillendirmenin farkına vardıkça zihnimizi yenilemeye devam etmemiz için bizi teşvik eder (Rom. 12:2). Tanrı'nın yüreklerimizi ve arzularımızı şekillendirme işine boyun eğdiğimizde, bu yürekler O'nun için çarpacaktır. Ve O'nun gibi atacak, O'nun değerlerini ve tutkularını giderek daha fazla paylaşacaklardır. Benzerlik büyüyecektir!

Sonuçlar ve teşvikler

Yuhanna'nın ilk mektubu (Yeni Antlaşma'daki 1. Yuhanna kitabı) Tanrı'nın ailesine doğmuş olmanın birçok faydasını özetler. Ruhsal üstünlüğe sahip olduğunu iddia eden bir grup tarafından sarsılan yerel bir kiliseye yazan Yuhanna, imanlılara Kutsal Ruh'ta gerçek bir anlaşılmaya sahip oldukları konusunda güvence verir.

Yeni doğuşun şu güzel sonuçlarına bir bakın:

- * İsa'nın Mesih olduğuna iman edeceğiz ve O'nu yaşamlarımıza kabul edeceğiz (1.Yu. 2:23; 4:15; 5:1; 5:12). Bunun sonucu olarak İsa'ya giderek daha çok benzeyeceğiz (1.Yu. 2:5-6).

- ✦ En derin sevgilerimiz değişecektir. Dünyaya olan sevgimizi kaybedeceğiz (1.Yu. 2:15) ve Tanrı'ya ve başkalarına olan sevgiyle nitelenen yaşamlar yaşayacağız (1.Yu. 2:9; 3:14; 4:7-8; 4:20).
- ✦ Kutsal Ruh'un varlığı bizi kutsal kılarak dönüştürecektir (1.Yu. 3:24; 4:13). Yaşamlarımız doğrulukla nitelenmeye başlayacak (1.Yu. 2:29), yani günah işlemeyi alışkanlık hâline getirmeyeceğiz (1.Yu. 3:6-9; 5:18). Tanrı'ya itaat etmekten ve dünyayı yenen yaşamlar sürmekten zevk alacağız (1.Yu. 2:3-4; 3:24; 5:3-4). Hatta Kötü Olan'dan bile korunmuş olacağız (1.Yu. 5:18).

Dürüst olmak gerekirse, bu tür bir liste göz korkutucu gelebilir. Ama unutmayın ki, Yuhanna, mektubunu imanlıların cesaretini kırmak için değil, onları cesaretlendirmek için yazmıştır. Bu Tanrı'nın bizdeki işidir, bizim işimiz değil!

Yuhanna okuyucularının zaman zaman günaha düşeceğini biliyordu (1.Yu. 2:1). Yine de yeni kimliklerinden dolayı umutla dolmalarını ve motive olmalarını istiyordu; artık Tanrı'nın çocuklarıydılar.

Ve Tanrı'dan doğma gerçeği bir yaşamı sardığında, bu gerçeği gösterir (1.Yu. 3:1-3). Kaçınılmaz olarak.

“Artık uyanık”

Yeni doğuş her zaman dramatik değildir, ancak son derece gerçektir. 1931 yılının Eylül ayında C. S. Lewis, Whipsnade Hayvanat Bahçesi'ne gitmişti. Yeniden doğuşunu şu şekilde anlatıyor:

“Güneşli bir sabah Whipsnade'e götürüldüm. Yola çıktığımızda İsa Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanmıyordum ama hayvanat bahçesine vardığımızda inanmaya başladım. Yine de yolculuğumu tam olarak düşünerek geçirmemiştim. Büyük bir duygusallıkla da geçirmedim. “Duygusal” belki de bazı önemli olaylar için kullanabileceğimiz en son kelimedir. O günkü tecrübem daha çok, uzun bir uykudan sonra yatakta hareketsiz yatan bir adamın artık uyanık olduğunun farkına varması gibiydi.”¹

DÜŞÜNÜN veya TARTIŞIN

1. Üç tür ruhsal babalık testi, Tanrı'yla olan bağlantımızı anlamamıza nasıl yardımcı olur? Yeni doğuşun gerçek olup olmadığı konusunda soruları olan bir Hristiyan'ı cesaretlendirmek için bunları nasıl kullanabilirsiniz?
2. Bir Hristiyan hangi yollarla Tanrı'nın karakterini giderek daha fazla yansıtmaktadır? Kendi yaşamınızda ya da başkalarının yaşamlarında Hristiyan inancının meyvelerini gördüğünüz bazı alanlar nelerdir?
3. Bu bölümü okurken yeni doğuşun hangi yararları dikkatinizi çekti? Bu sizi nasıl cesaretlendiriyor? Yeni doğuşu deneyimlememiş birine bunları nasıl tarif edebilirsiniz?

Yeni Bir Yaratılış

Yeni bir doğuş küçük bir iddia değildir. Tanrı bizi gerçekten yeni yapabilir mi?

Pavlus, dinleyicileri için Müjde'nin nasıl örtülü olduğunu anlatır, çünkü “Mesih’in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir” (2. Ko. 4:4). Pavlus’un bu durumun üstesinden gelme umudu var mı? İnsani ölçütlere göre hayır. Ama şükürler olsun ki, onun hizmeti “insani ölçütlere” bağlı değildi.

Belki de Pavlus’un aklı Yaratılış 1. bölümün güçlü sözlerine geri dönmüştü: başlangıçta Tanrı konuştu ve oldu. Her şey. Gökler ve yeryüzü. Güneş, ay ve yıldızlar. Kara ve deniz. Çeşitli bitki örtüsü ve bol hayvan yaşamı. Tanrı konuştu ve yaşam patlayarak ortaya çıktı.

Tanrı yeniden yaratıyor

Pavlus daha sonra şöyle yazar: “ ‘Işık karanlıktan parlayacak’ diyen Tanrı, İsa Mesih’in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı” (2.Ko. 4:6). Tanrı karanlık yüreklerle konuşur ve yaşam ışığı yüreklerde patlar. Birdenbire ölü ve kör imansızlar yaşama kavuşur ve Tanrı’nın Mesih’teki yüceliğini görececek gözlere sahip olurlar.

Teolog John Murray (1898-1975) bunun ne kadar olağanüstü olduğunu şöyle ifade eder:

Tanrı radikal ve her şeyi kapsayan bir değişim gerçekleştirir; insan kaynaklarının herhangi bir kombinasyonu, dizilimi ya da birikimiyle açıklanamayacak bir değişim; olmayan şeylere sanki varlarmış gibi seslenen, konuşan ve var eden, buyuran ve devam ettiren Tanrı tarafından yeni bir yaratılıştan başka bir şey olmayan bir değişim. Bu, tek kelimeyle, yeniden doğuştur.¹

Pavlus bu yeni yaşamı, çatlamış “toprak kaplar içinde” parlayan ışık olarak tanımlar (7. ayet). Fi-

ziksel olarak parçalanmış olabiliriz, ama içimizden yaşam fışkırmaktadır. Bu yeni yaşam, cesaretimizi yitirmemek anlamına gelir (7-18. ayetler). Hatta bu geçici evin bir gün yerini kalıcı, göksel evimize bırakacağını bilerek cesaretli olabileceğimiz anlamına gelir (2.Ko. 5:1-10). Pavlus ayrıca bu yaşamın bizi nasıl başkalarına ulaşmaya ittiğini de anlatır (11-21. ayetler).

Ben yeni bir yaratılış mıyım?

Yeni bir yaratılış olma fikri (2.Ko. 5:17) güçlü bir fikirdir. Mesih'e iman eder ve yeni doğuşu kabul edersek, Tanrı'nın ikinci yaratılışının bir parçası oluruz; günahın yıkımı nedeniyle ihtiyaç duyulan ruhsal yeniden yaratılış. İnsanlık umutsuzca kaybolmuş gibi görünüyordu, ama Tanrı tahmin edebileceğimizden daha güçlü ve daha sevgi doluydu. Tanrı'nın sevgisi ve gücü birleşerek bizi ölümün karanlığından kurtardı ve ardından kendi yaşamını içimizde doğurdu!

Diriliş Pazarı'nı düşünün. İsa ölümden dirildi ve mezardan çıktı. Bu her şeyi değiştirdi. Ardından, yedi hafta sonra, Tanrı'nın Ruhu Pentikost'ta

takipçilerinin üzerine geldi. Ve onların yaşamları değişti. Yazar David Needham bunu çok iyi ifade eder: “Dirilmiş olan Mesih YAŞAM dağıtıyordu (Yu. 1:4). Pentikost Günü’nde tam anlamıyla gerçekleşen yeni doğuş sayesinde, daha önce hiç deneyimlemedikleri yaşam onların olmuştu.”²

Needham bu değişimin yaşamı saran etkilerini daha da açmaktadır:

Pavlus, bir zamanlar “taş levhaların” üzerine yazılmış olan yasanın artık “insan yüreklerinin levhaları” üzerine yazıldığını ilan etti. Yaşam artık “diriliş yaşamı”ydı. Eskiden oldukları kişiler, yani sadece bedende yaşamayı bilen kişiler, Mesih’le birlikte çarmıha gerilmişlerdi. “Mesih’le birlikte dirilmişlerdi”, daha önce hiç olmadıkları kadar “Tanrı karşısında diriydiler” (2.Ko. 3:3; Rom. 6:2-11; Kol. 3:1-4).³

Tanrı yarattığında, yaptığı iş gerçekten çarpıcıdır. Eğer İsa’ya iman ettiyseniz ve yeni doğuşun sonucu olarak yeni yaşam aldıysanız, o zaman inanılmaz bir yeni yaratılışınsınız demektir.

Pavlus'un yazdığı gibi, "eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur" (2.Ko. 5:17). Tanrı'ya şükürler olsun!

"Kim olduğumu artık tanıyamıyorum"

Tia parçalanmış ve işlevsiz bir evde büyüdü. Gençliğinde uyuşturucu kullanmış, hırsızlık yapmış ve çeşitli suçlar işlemişti. Her gün okuldan annesinin çalıştığı bara gidiyor ve akşamları orada kalıyordu. "Suç işlemenin ve cinsel istismarın normal olduğunu düşünüyordum. Her şey başladığında sadece on bir yaşındaydım. Kimseye güvenemiyordum. Yalnızdım."

Tia on beş yaşında hamile kaldı ve okulu hiç bitiremedi. Hapishanede bir yıl geçirdikten sonra kızını geri aldı ama onu istediği gibi sevmekte zorlandı. Kısa süre sonra bir kızı daha oldu.

Birkaç yıl sonra, kızları okullarının yanındaki bir kilisede ücretsiz dans dersleri almaya başladı, bu yüzden Tia'nın onları eve götürmeyi beklerken boş zamanı vardı. "Bir gün bir

Kutsal Kitap aldım ve iki saat boyunca okudum ve iki gün sonra bir sonraki dans dersi süresinde tekrar okudum. O kadar anlamlıydı ki! Herkesin bunu bilmesi gerekiyordu. Kimseyle konuşmadan önce Yaratılıştan Yeşaya'ya kadar okudum.”

Tia hiçbir zaman bir erkeğe güvenme konusunda kendini rahat hissetmemişti ama İsa'ya güvenmeyi çok istiyordu. Sonunda bir gün bir vaaz dinlerken Mesih'e iman ettiğini ifade etti. Bu güven, Kutsal Kitap'ta O'nunla karşılaştıkça yavaş yavaş artıyordu. Sağlıklı bir kiliseye katılmak, kendi ailesinin hiç sevmediği gibi onu sevecek bir aile bulmak anlamına geliyordu. “Tanrı beni yeniden yaratmadan ve beni başka bir aileyle kutsamadan önce olduğum kişiyi artık tanıyamıyorum!”⁴

Tia (takma isim) otuzlu yaşlarında bekâr bir anne.

DÜŞÜNÜN veya TARTIŞIN

1. Yeni doğuş sayesinde yeni bir yaratılış olduğunuzu bilmek size ne hissettiriyor?
2. Tanrı günahla bozulmuş eski bir yaratığı sadece yamamakla kalmaz, bunun yerine bizi yeni yaratıklar hâline getirir. Bu gerçek yaşamınızı nasıl şekillendirebilir?
3. Tia'nın biyolojik ailesi onu hayal kırıklığına uğrattı ama kilise ailesi onu ayağa kaldırdı. Sizin ya da kilise ailenizin Tia'nın deneyimini paylaşan diğer kişilere ulaşabilmesi için ne gibi yollar vardır?

Şimdi Sonsuz Yaşam

Bazı Hristiyanlar sanki yeni doğuş cennete gittiklerinde kullanabilecekleri bir “bağışlanma kartı”ndan başka bir şey değilmiş gibi davranırlar. Ve yeni yaratılışın dili sanki cennetteki sonsuz yaşamdan bahsediyormuşuz gibi gelebilir. Ancak yeni doğuş, sonsuz yaşamın tadını şimdi çıkarmaya başlayabileceğimiz anlamına gelir. David Nee-dham’ın da belirttiği gibi, “*Şimdi* diriliş yaşamına sahibiz. Ruhsal yaşam *şimdi*. Sonsuz yaşam *şimdi*. *Şimdi* en derinde kimsek, sonsuza dek olacağımız kişi de odur.”¹

Tanrı’nın krallığı yakındır

Yanlış anlamalar yeni bir şey değildir.

İsa yeryüzündeyken bu düşmüş dünyaya Tanrı'nın krallığını tattırdı, ama insanlar bunu her zaman anlamadı. Nikodim, İsrail'de dinî bir önder olduğu için Tanrı'nın krallığı hakkında konuşabileceğini sanmıştı. Ancak gördüğümüz gibi, İsa onun önce yeni doğuşu deneyimlemesi gerektiğini nazikçe açıkladı (Yu. 3:1-8). Başka bir olayda, bazı Ferisiler İsa'ya Tanrı'nın krallığının ne zaman geleceğini sordular; günahla lekelenmiş bu dünyanın göksel krallığın dönüştürücü gücüne ihtiyacı olduğunu biliyorlardı. Ama İsa onlara, "Tanrı'nın [Krallığı] aranızdadır" dedi (Lu. 17:21). İsa zaten orada duruyordu ve onlara ihtiyaçları olan tadı veriyordu.

İsa yeryüzündeki hizmetine Tanrı'nın krallığının yakın olduğunu ilan ederek başlamıştı (Mat. 4:17; Mar. 1:15). Müjde kitaplarını okurken, İsa'nın Yahudi halkından kendisinin gerçekte kim olduğunu anlamasını beklediği anlaşılmaktadır. Kendilerine yaşam bulmak amacıyla Kutsal Yazılar'a bakmışlardı, ama ne yazık ki asıl noktayı kaçırmışlardı: Kutsal Yazılar O'na tanıklık ediyordu (Yu. 5:39). İsa, Tanrı'nın Ruhu tarafından güçlendirilmiş olarak, Tanrı'yı açıklamak ve insanlı-

ğı kurtarmak için gökten gelmişti. Ve bu yüzden, O'nda farklı hissettiren bir şeyler vardı.

Daha iyi. Daha güzel. Lekesiz. Göksel.

Tanrı'nın krallığı çok yakındaydı ve o tam önle-
rinde duruyordu. Ama yine de onu göremiyorlardı.

İsa takipçilerine şu ünlü Rab'bin duasını öğ-
retti: "Göklerdeki Babamız, adın kutsal kılınsın.
[Krallığın] gelsin, gökte olduğu gibi yeryüzünde
de senin istediğin olsun" (Mat. 6:9-10).

Dünyanın ihtiyacı olan da budur: Tanrı'nın
sevgi dolu egemenliğinin ve hükümlerinin her
yeri kaplaması ve hakim olması. Mesih'in yönetimi
altında olan harika bir yer! Ama belki de şimdilik
Tanrı'nın planı, krallığının gelmesi ve yaşamların
teker teker dönüştürülerek isteğinin yerine getiril-
mesidir. Tanrı'nın gökten gelen Ruhü içimizde ya-
şarken ve Tanrı'nın yasası yeni yüreklerimize yazıl-
mışken, belki de Tanrı'nın göksel krallığını şimdi
dünyaya tattırmak İsa'nın izleyicileri olan bizlere
düşer.

İsa bugün dünyada bu şekilde mevcuttur. O'nun
göğe yükseldiğini ve Tanrı'nın sağında oturduğunu
biliyoruz (Rom. 8:34; İbr. 1:3; 10:12). Yine de
Mesih'in bedeni tam buradadır. Bu beden, yeni

doğuşu deneyimlemiş olan herkesten oluşmaktadır. Günahla lekelenmiş ve yozlaşmış bir dünyada, bazıları zaten tamamen affedilmiştir. Şeytan tarafından yönetilen ve kötü bir dünyada, bazıları zaten Kutsal Ruh'un tapınaklarıdır. Kendini seven, Tanrı'dan nefret eden bir dünyada, bazılarının yürekleri Tanrı'yla ve O'nun dünyaya olan sevgisiyle çarpacak şekilde yenilenmiştir.

İsa, bedeni olan kilise aracılığıyla dünyada mevcuttur, böylece Tanrı'nın krallığı insanlığın ortasında durmaya devam eder.

Derin bağlantı

Yeniden doğmuş imanlıların yaşamlarında sahip oldukları şey zaten çok özeldir. İsa, Yuhanna 17. bölümde Babası'na dua ederken sonsuz yaşamı şöyle tanımlar: "Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımlar" (3. ayet).

Tanrı'yı tanımak ne demektir? İsa zengin, ilişkisel, kişisel bağlılık içeren bir bilmekten söz etmektedir. Yeremya 31:34'teki yeni antlaşma vaadi, Tanrı günahı bağışladığında, yüreklerimiz üzerin-

de çalıştığında ve bizi kendi halkı yaptığında, o zaman “Rab’bi tanı[yacağımız]” idi.

Petrus, Tanrı’nın vaatlerini bize, onlar aracılığıyla “tanrısal özyapıya ortak olabilirsiniz” diye verdiğini yazar (2.Pe. 1:4). Pavlus bu gerçeği defalarca “Mesih’te” olmak olarak adlandırır (örneğin Ef. 2:6’da). Yuhanna buna Yuhanna 15:1-17’de “Mesih’te kalmak” der. İsa asma olarak tanımlanır ve O’nun yaşamı dallara, yani takipçilerine akar, onlar da O’nda kalır. Buna “Mesih’le bir olma” da diyebiliriz, çünkü içimizde yaşayan Ruhu aracılığıyla Mesih’le birleşmiş durumdayız. Tıpkı bizim O’nda olduğumuz gibi Mesih de içimizdedir (Kol. 1:27).

Yeni doğuş biz insanlar ve Tanrı arasındaki en derin bağlantıyı şimdi, bugün mümkün kılar. Günahın bağışlanması, yeni bir yaşam ve sevgi dolu yürek verilmesi ve Tanrı’nın Ruhu’nun içimizdeki varlığı, Tanrı’yla mümkün olan en yakın ilişkiye sahip olduğumuz anlamına gelir. Yeni doğuş sayesinde artık O’nun ailesine doğduk. Yeni doğuş sayesinde Güveyimiz olan Mesih’le birleştik. Tanrı’nın çocukları olduk. İsa’nın gelini olduk. Daha yakın bir bağlantı olamaz ve bu büyük ayrıcalık şimdi bizim olabilir.

Yeni doğuş: görkemli bir iyi haber

Eğer bir Hristiyan'sanız, sadece yasal olarak kurtulmuş değilsinizdir, sadece bağışlanmış bir günahkâr değilsinizdir, sadece farklı davranmayı öğrenmiyorsunuzdur, sadece Tanrı'nın Ruhu tarafından desteklenmiyorsunuzdur. Gerçek çok daha görkemlidir! Siz yeni bir yaratılışsınız, yeni bir kimliğe sahipsiniz ve Tanrı size Mesih'e yönelik sevgi ve O'nun için yaşama arzusuyla çarpan yeni bir yürek vermiştir.

Yeni doğuş, Tanrı'nın yaşamının içinizde çoktan titreşmeye başladığı anlamına gelir.

Hepimiz hâlâ günah işleme arzusuyla mücadele ediyor ve ruhsal yaşamımızın istediğimiz gibi olmamasından dolayı düzenli olarak hayal kırıklığına uğruyoruz. Ancak bir gün günahkâr bedenlerimiz de dönüşecek ve bu hayal kırıklığı sonsuza dek sona erecektir.

Sadece kim olduğunuzu hatırlayın. Yeni doğuş ve evlatlığa alınma yoluyla Tanrı'nın ailesinin bir üyesisiniz. Üçlübirlilik sizi kurtardı ve sizi dönüştürüyor.² Yüreğiniz O'nun için atıyor çünkü O size kendi yaşamını üflledi.

Ama bir dakika bekleyelim. Eğer Hristiyan değilseniz ya da emin değilseniz, sizi geri tutan şey nedir? Bazı zor soruları sormanın zamanı gelmiş olabilir. Yeniden doğdunuz mu? Hayatı kendi gücünüzle yaşamanın umutsuzluğunu gördünüz mü? Tanrı'ya karşı kendi isyanınızın gerçekliğini kabul ediyor musunuz? Kurtuluşu kazanmak için kendi çabalarınızdan vazgeçip tek umudunuz olarak kendinizi Mesih'e teslim ettiniz mi? Mesih'i en büyük hazineniz olarak keşfettiniz mi? Eğer keşfetmediyseniz, umarım bu kitap Tanrı'nın yaşamınızda gerçekleştirmek istediği mucizeyi anlamınıza yardımcı olur. Yeni doğuşu hak edemezsiniz, ama Tanrı'dan bunu isteyebilir, zaten vaat ettiği şeyi sağlamasına güvenebilirsiniz. Bunu şimdi yapabilirsiniz. Ve O sizi duyacaktır.

Eğer Tanrı'nın yaşamını içinizin derinliklerinde aldıysanız, umarım bu kitap size verilen ölçülemez armağana bir kez daha hayret etmenize neden olur. Ruh sizi Mesih'e bakmaya teşvik ettikçe yeni yüreğiniz giderek daha fazla zevk alsın! Ve bu derin ve keyifli gerçekleri başkalarıyla nasıl paylaşacağınızı daha iyi bilirsiniz. Yeni yaşam onu kabul edecek olan herkes içindir.

YENİ DOĞUŞ

Geçmişte Tanrı, İsa'nın çarmıhtaki ölümü sayesinde tüm günahlarımızı sevgiyle bağışladı (Rom. 5:8; Kol. 2:13). Şimdiki zamanda yeni doğuş, Mesih'le birlikte dirilmiş kişiler olarak yaşamamız, dünyasal şeylere odaklanmak yerine Tanrı'nın yüreğindeki göklerde aramamız anlamına gelir (Kol. 3:1-3). Peki ya gelecekte? Şu anda yaşadığımız sonsuz yaşam hikâyesinin sonu değildir, çünkü Koloseliler 3:4 bize yaşamımızın ta kendisi olan Mesih'in bir gün ortaya çıkacağını ve bizim de "O'nunla birlikte yücelmiş olarak görünece[ğimizi]" söyler.

Yeni doğuş sadece görkemli bir haber değil, gelmiş geçmiş en iyi haberdir!

DÜŞÜNÜN veya TARTIŞIN

1. Eğer yeni doğuşu deneyimlediyseniz, o zaman sizinle ilgili bir şey gerçekten bu dünyevi alemin dışından geliyor demektir. Bu sizin kim olduğunuza ve neyin en önemli olduğuna dair anlayışınızı nasıl etkiliyor?
2. Eğer yeni doğuşu deneyimlemediyseniz, Tanrı'ya dönüp vaat ettiği Mesih'teki yeni yaşamı isteyecek misiniz? Eğer bunu yapmaya tam olarak hazır değilseniz, sizi engelleyen nedir?
3. Bu kitabı okumanın bir sonucu olarak yeni doğuş gerçeğinin yüreğinizi daha fazla sarması nasıl görünürdü? Nasıl farklı düşünür, hisseder ya da yaşardınız?

Notlar

Temeller Serisi Önsöz

1. Bu diyagram ilk olarak şurada kullanılmış ve açıklanmıştır: Michael Reeves, *Gospel People: A Call for Evangelical Integrity* (Wheaton, IL: Crossway, 2022), 20, 119.

3. Bölüm: Tanrı'nın Büyük Planı

1. Aaban Usman, with Koal Manis, "I Grew Up a Fervent Evangelist for Islam. Now I'm Living Out the Book of Acts," *Christianity Today*, 11 Aralık 2020. Bu bölümün başlığı (yukarıda s. 44) bu makaleden bir alıntıdır.

4. Bölüm: Çarmıh ve Yüreğiniz

1. Jonathan Edwards, Treatise on Grace, *The Works of Jonathan Edwards, Volume 21: Writings on the Trinity, Grace, and Faith* içinde, ed. Sang Hyun Lee (New Haven: Yale University Press, 2003), 173.
2. Lesslie Newbigin, *The Light Has Come: An Exposition of the Fourth Gospel* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1982), 42.
3. Charles Haddon Spurgeon, "Immeasurable Love," *Metropolitan Tabernacle Pulpit*, vol. 31 (London: Banner of Truth Trust, 1971), 395.

5. Bölüm: Yaşam Veren Ruh

1. J. I. Packer, "Introduction," Henry Scougal, *The Life of*

God in the Soul of Man (Fearn, Ross-shire, Scotland: Christian Focus Publications, 1996), 7-10.

2. Packer, "Introduction," Scougal, *The Life of God*, 15.

6. Bölüm: Babalık Testleri

1. C. S. Lewis, *Surprised by Joy: The Shape of My Early Life* (New York: HarperCollins, 2002), 275.

7. Bölüm: Yeni Bir Yaratılış

1. John Murray, *Redemption Accomplished and Applied* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1955), 96.
2. David Needham, *Birthright: Christian, Do You Know Who You Are?* (Sisters, OR: Multnomah, 1999), 76.
3. Needham, *Birthright*, 76.
4. Tia, yazarla kişisel yazışma, Temmuz 2023.

8. Bölüm: Şimdi Sonsuz Yaşam

1. Needham, *Birthright*, 109.
2. Bkz. Önsöz.

Union

Kiliselerde ve yařamlarda reform öđretisinin devam etmesini destekliyoruz.

Union Yayınları, yeni nesil önderlere, Tanrı hakkında daha derin bir bilgiye sahip olmalarını sağlayan teoloji ile yatırım yapmaktadır. Kitaplardan ücretsiz çevrimiçi içeriğimize kadar, imanlıları ve kiliselerini yenileyecek, dönüştürecekle büyütecek üst düzey kaynaklar üretmeye kararlıyız.

Her yerdeki insanların Tanrı'yı tanımalarını, sevmelerini ve yaptıkları her şeyde O'nu yücelterek O'ndan zevk almalarını istiyoruz. Bu nedenle, ücretsiz çevrimiçi arşivimiz için yüzlerce ücretsiz makale, podcast, kitap bölümü ve video içeriği topladık. Ayrıca, İsa'nın gerçekleri, iyiliği ve güzelliğinde daha dolu dolu yaşamanıza yardımcı olmak için yeni yazılı, sesli ve görüntüli kaynaklar üretiyoruz.

Tanrı'dan zevk almanıza ve Mesih'te büyümenize yardımcı olacak reform kaynaklara açsanız, unionpublishing.org adresinden bizi ziyaret etmenizi çok isteriz.

